

خطر انقلاب و تعطیلی فعالیت نهضت آزادی

رضا مقدم – پنجم بهمن 1388

لیبرالها از انقلاب بیشتر از ارتجاع می ترسند و معمولا ارتجاع را بر انقلاب ترجیح می دهند. این یکی از مشخصات ژنتیک لیبرالیسم ایرانی در شرایط حاضر است. نهضت آزادی بعنوان یکی از قدیمی ترین احزاب لیبرال ایران با اوج گیری اعتراضات مردم علیه رژیم اسلامی، از ترس انقلاب راه مدارا با ارتجاع اسلامی را پیشه کرده است و خود پیشاپیش فعالیت خود را تعطیل کرد. مطابق مصاحبه آقای امیر خرم که تا زمان تصمیم نهضت آزادی ایران به خودداری از ادامه فعالیتش، از اعضای رهبری آن بود وزارت اطلاعات با احضار پنج تن از اعضای رهبری نهضت آزادی آنها را تهدید کرده که چنانچه فعالیت خود را متوقف نکنند با آنها "برخورد" خواهد شد. به دنبال این تهدید رهبری نهضت آزادی جلسه گذاشتند و فعالیت خود را متوقف کردند.

در رژیم اسلامی این اولین بار نیست که اعضای نهضت آزادی توسط وزارت اطلاعات تهدید و دستگیر و زندان می شوند. نزدیک به یک ربع قرن است که نهضت آزادی و فعالین آن دم دست ترین نیرو برای دستگیری و شکنجه و حبس بوده اند اما غیرقانونی بودن و تعطیلی فعالیت های خود را نپذیرفتند، اما چرا اینبار فعالیت خود را تعطیل کردند. طبعا به این دلیل ساده که نهضت آزادی قبلا و در فقدان یک جنبش رادیکال و قوی توده ای که بنیان رژیم اسلامی را هدف گرفته باشد، فعالیت های خود را در خدمت اصلاح رژیم اسلامی می دانست. اما اکنون و با وجود یک جنبش قدرتمند آزادیخواهانه که حتی جهانیان نیز موجودیت آنرا برسمیت شناخته اند نتایج فعالیت نهضت آزادی نه در خدمت اصلاح رژیم بلکه می تواند در خدمت یک انقلاب و سرنگونی رژیم اسلامی قرار بگیرد. خطر سرنگونی رژیم اسلامی را بسیاری و از جمله نهضت آزادی احساس کرده اند و به هیچ وجه نمی خواهند فعالیتشان موجب ایجاد دردر برای رژیم اسلامی شود! و آنرا تعطیل کردند.

این تصمیم دستگاه رهبری نهضت آزادی را آقای امیر خرم در مصاحبه با رادیو فراد در سیزدهم دی ماه چنین تشریح کرده است: "آنچه که برای دوستان ما در نهضت مهم است این است که پرداخت هزینه فردی هیچ نگرانی ندارد. آنها نگران این قضایا نیستند. بلکه آن چیزی که در شورای مرکزی نهضت درباره آن بحث شد و محور مباحث ما بود، این بود که در شرایط فعلی، زندان رفتن دوستان نهضتی ما در راستای امنیت و منافع ملی و مصالح کشور هست یا خیر. اکثریت دوستان اعتقاد داشتند که در شرایط فعلی این امر نه تنها کمکی به تثبیت امنیت ملی کشور نمی کند و در جهت مصالح کشور نیست، بلکه اوضاع را بیش از پیش به مخاطره می اندازد و وضعیت را بی ثبات تر از پیش می کند و ما نباید به این قضایا و شرایط ناپایدار دامن بزنیم." صریح ترین از این ساده نیست. نهضت آزادی کار را به جایی رسانده که فعالیت خود را تعطیل میکند تا مبادا فعالیتش

در خدمت یک جنبش "ساختار شکن" که پرونده حیات رژیم اسلامی را می بندد قرار گیرد.

به همین دلیل ژنتیکی بود که لیبرالها پس از تظاهرات روز 7 دی ماه که شعارهایش اساساً علیه خامنه ای و کل نظام بود و مردم در مقابل رفتار وحشیانه پاسداران و بسیج از خود دفاع کردند یک حرکت دسته جمعی از داخل و خارج کشور به راه انداختند تا مردم را از دفاع از خود در مقابل خشونت نظامیان بر حذر دارند! از نظر نهضت آزادی ادامه، گسترش و تعمیق "تند روی" و "ساختار شکنی" جنبش مردمی فعلی مغایر است با "امنیت ملی" و "مصالح کشور". نهضت آزادی با این دلایل، عبارات و مقولات است که ارتجاع را بر انقلاب ترجیح می دهد.

البته نهضت آزادی وابستگی عمیق ایدئولوژیک به رژیم و قوانین اسلامی آن دارد و از این نظر با لیبرالهای غیر اسلامی و سکولار متفاوت است. نهضت آزادی و لیبرالهای اسلامی در اعمال بی حقوقی به نیمی از جمعیت ایران با این رژیم منفعت ایدئولوژیک دارند. آنها با قوه و سیستم قضائی که قوانین ضد انسانیش منبعث از سنت و رسوم عهد عتیق اسلامی است همبستگی ایدئولوژیک دارند. به همه این دلایل اینها حاضر نیستند کوچکترین گزندی به خود سیستم اسلامی و رژیمش که تعلق ایدئولوژیک به آن دارند وارد شود و فعلاً فعالیت خود را تعطیل کرده اند که صد البته فقط شامل انتقاد از رژیم اسلامی و جنایاتش است و گرنه قلم هایشان در بر حذر داشتن جنبش مردم از "تند روی" و مطالبات "ساختار شکنانه" تعطیل نشده و نخواهد شد.

اینها در دوران شاه هم خواهان رفتن شاه نبودند بلکه حتی وقتی خود شاه به ناچار پذیرفته بود که راهی جز کناره گیری از سلطنت و ترک ایران وجود ندارد خواست نهضت آزادی این بود که شاه سلطنت کند و نه حکومت. نهضت آزادی وحدت ایدئولوژیکی با رژیم شاه نداشت و فقط مانند دیگر لیبرالها مخالف انقلاب سال 57 بود و تنها هنگامی که برایش مسجل شد که سهمی از قدرت را بدست خواهد آورد لنگان لنگان به دنبال انقلاب آمد و با این حال بازرگان بعنوان نخست وزیر اگراه نداشت که بگوید که نهضت آزادی خواهان باران رحمت بود اما سیل (انقلاب) آمد. هم ایدئولوژی بودن نهضت آزادی با رژیم اسلامی باعث می شود که اینها مانند همه لیبرالها فقط مخالف "تند روی" و "ساختار شکنی" علیه رژیم اسلامی نباشند بلکه اگر حیات این رژیم بیش از این به خطر افتد نباید متعجب شد نهضتی ها فعالیتشان در دفاع از رژیم اسلامی را شدت دهند و حتی سرکوب خشن جنبش مردم را توجیه سازند و از آن حمایت کنند.

به نقل از به پیش! 51، 17 بهمن 1388، 6 فوریه 2010